

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

فرستنده: جهانگیر محبی

۲۷ اکتوبر ۲۰۱۱



ترور معمر قذافی و آینده لیبیا

نوزده اکتوبر خانم هیلری کلینتن به طور سری وارد تریپولی پایتخت لیبیا شد و با عبدل جلیل ، محمد جبرئیل و علی طار هونی اعضاء اصلی (NTC) با حضور خبرنگاران سخنان زیر را ایراد کرد و درست روز بعد قذافی ترور شد.

"We hope he can be captured or killed soon so that you don't have to fear him any longer".

"امیدواریم شما معمر قذافی را به زودی دستگیر یا به قتل برسانید تا بیش از این از او ترس نداشته باشید"

طبق گزارش راشیا تودی دیروز با بمباران باقی مانده شهر ۱۵۰.۰۰۰ نفری سیرت پایگاه مقاومت، کاروانی از ماشین ها در حومه شهر مورد حمله هواپیماهای ناتو قرار گرفت و ضمن کشتار همه اعضاء و سرنشینان این اتوموبیلها ادعا شد که معمر قذافی زخمی شده و توسط طرفداران غرب در محل کشته شده است. در این گزارش آمده بود که نیروهای ویژه ناتو در ترور او دست داشته و برای آنکه افکار عمومی را علیه خود بسیج نکند آنرا به وحشی گریهای طرفداران غرب در سیرت نسبت داده اند .

همین عمل غیر انسانی و خلاف تمامی موازین بین المللی به سرعت در افکار عمومی جهان به یک معضل بزرگ برای کشورهای حامی جنگ از جمله چهار کشور تحقیر شده غرب امریکا ، انگلیس ، فرانسه و ایتالیا شده تا جایی

که سازمان ملل که در این کشتار و جنایت در لیبیا مستقیماً دست داشته، دستور تحقیقات در این مورد را صادر کرده است.

حمله به لیبیا خلاف تصور از هفت هشت ماه پیش شروع نشده بلکه از همان اوایل انقلاب این کشور آغاز و در زمان ریگان هم به بهانه حمله به یک هواپیمای مسافری بارها مورد حمله قرار گرفت. در آن حمله بسیاری از تأسیسات زیر بنائی منهدم و تعداد زیادی از جمله اعضاء خانواده قذافی کشته و زخمی شدند. شرایط در آن موقع مناسب برای اشغال لیبیا نبود در نتیجه امریکا و ناتو به همین عکس العمل اکتفاء کردند ولی مسأله لیبیا را پایان یافته تلقی نکرده و منتظر فرصتی بودند تا کارا یکسره و لیبیا را به مستعمرات خود تبدیل کنند.

لیبیا در حدود یک میلیون و هشتصد هزار کیلومتر مربع وسعت، جمعیت آن ۶.۵ میلیون نفر، در آمد ناخالص این کشور در حدود ۶۰ هزار میلیارد دلار و درآمد سرانه در حدود ۱۰.۰۰۰ دلار در سال است. لیبیا از منابع بسیار غنی نفت با درجه خلوص بالا برخوردار است که استخراج و تسویه آن بسیار ارزان تر از نفت خام سنگین است. استاندارد زندگی در لیبیا از تمامی کشورهای افریقائی بالاتر و همه افراد این کشور طبق قانونی که اجرائی هم شده از تحصیلات رایگان تا پایان دانشگاه، بیمه درمانی رایگان برخوردار بودند. تضمین کار برای همه افراد که قادر به کار کردن بودند، قانونی تضمین شده بود. لیبیا بزرگترین کشور سرمایه گذار و کمک کننده به کشورهای افریقائی بعد از چین قرار داشت.

لیبیا با هفت کشور مصر، سودان، چاد، تونس، الجزایر، نیجر و سودان همسایه است در شمال به دریای مدیترانه راه دارد. لیبیا با منابع زیر زمینی سرشار و وسعت زیاد و ارتباط دریائی و موقعیت ستراتیژیکی طی صد سال گذشته برای غرب از اهمیت حیاتی برخوردار بوده و تا پایان جنگ جهانی اول مستعمره ایتالیا و در جنگ جهانی دوم بین المان و ایتالیا و انگلستان دست به دست گشته و پس از جنگ جهانی دوم با ضعف انگلستان و بقیه کشورهای شرکت کننده در جنگ جهانی دوم، این کشور مستعمره امریکا شد که با ایجاد پایگاه های نظامی و حمایت از ملک ادریس پادشاه لیبیا عملاً این کشور را اداره می کرد.

با گسترش جنبش های آزادیبخش ملی برای استقلال، در مصر عبدالناصر به قدرت رسید و حمله نظامی مشترک فرانسه و انگلستان راه بجائی نبرد و انقلاب مصر پیروز شد و شرایط برای استقلال دیگر کشورها فراهم شد. معمر قذافی یک ناصریست بسیار محکم و استوار در سال ۱۹۴۲ متولد شد و در سالهای ۱۹۶۵ در دانشکده نظامی تحصیل می کرد تحت تأثیر انقلاب مصر و عراق و دیگر کشورها در سال ۱۹۶۹ ملک ادریس پادشاه فرسوده این کشور را بر کنار و ریاست شورای انقلاب لیبیا را به عهده گرفت و پادگانهای امریکا را بر چید و بلافاصله با مصر همکاری همه جانبه ای را آغاز کرد و پیشنهاد اتحاد جماهیر عربی با شرکت مصر و سوریه را داد که اقداماتی نیز در این زمینه صورت گرفت ولی با در گذشت عبدالناصر این طرح توسط انور سادات پیگیری نشد.

حمله ناگهانی اسرائیل به کشورهای عربی در سال ۱۹۶۷ با پشتیبانی همه جانبه غرب ضربه کشنده ای بر پیکر اعراب وارد آورد؛ در واقع آنها را فلج کرد. این تجاوز و حمله در شرایطی صورت گرفت که اختلافات داخلی در شوروی بر سر قدرت همچنان ادامه داشت تا سرانجام خروشچف بر کنار و برژنف جای او را گرفت ولی دیگر دیر شده بود و غرب میخ خود را در خاورمیانه کوبیده بود و ارتش کشورهای عربی را متلاشی کرده بود.

قذافی با به دست گرفتن قدرت، تمامی تلاش خود را برای مستحکم کردن اتحاد اعراب به کار برد وقتی مصر در زمان انور سادات الویت کشور راباز سازی اقتصادی با همکاری غرب گذاشت، لیبیا به اتفاق عراق، سوریه،

الجزایر ، یمن جبهه امتناع اعراب را به وجود آوردند تا سدی در مقابل تهاجم مجدد غرب و اسرائیل در منطقه ایجاد کنند که این سد عملاً تا پاشیدگی اتحاد شوروی ادامه یافت.

قذافی همانند صدام حسین به سرعت اوضاع و وخامت آنرا دریافت و کوشش کرد تا از جنبشهای منطقه از جمله سازمان آزادیبخش فلسطین پشتیبانی و آنها را فعال نگاه دارد تا نقشه تهاجم غرب را به این منطقه محدود و تا حدودی کنترل کنند ولی غرب از اوضاع پیش آمده و تلاشی شوروی استفاده کرده و یکی یکی کشورهای عربی را از درون و بیرون مورد تهاجم قرار داد تا جایی که سرانجام عراق به اشغال در آمد و خمینی این مرتجع تاریخ بر سر قدرت آورده شد عراق متلاشی و به همراه افغانستان اشغال شد .

فشار بر لیبیا که از سال ۱۹۶۹ تا به امروز درصاف مقدم مبارزه بود به شدت افزایش یافت آنهم در شرایطی که اتحادیه عرب در کنترل کامل ناتو و غرب شده بود. رهبران لیبیا با درایت بی نظیر تلاش کردند تا اتحادیه افریقا را با همکاری تمامی کشورهای افریقائی ایجاد کنند که این طرح عملی شد حتی قذافی به ریاست این اتحادیه برگزیده شد.

لیبیا تمام امکانات خود را در اختیار اتحادیه افریقا گذاشت و از آنها رسماً خواست برای ایجاد ارتش دومیونی تلاش کنند لیبیا و بسیاری از کشورهای افریقائی با انتخاب اوباما به ریاست جمهوری امریکا مطمئن شده بودند که غرب در صدد اشغال و مستعمره کردن افریقا بر خواهد آمد و چنین هم شد.

سرازیر شدن سرمایه لیبیا به کشورهای افریقائی و شاغل کردن ده ها هزار از جوانان بیکار افریقا در لیبیا که متجاوزان بسیاری از آنها را قتل عام کردند نتیجه همین سیاست بود افریقا از همه امکانات سرمایه گزاری لیبیا بر خوردار شد و قذافی و حکومت او ارزهای موجود را به طلا تبدیل کرده و دلار را به عنوان ارز معتبر از دور خارج کردند. لیبیا تمامی سرمایه ها را از غرب بیرون کشیده و به کشورهای افریقائی از جمله افریقای جنوبی منتقل کرد.

اینجا بود که طاقت غرب طاق شد و با گسترش بحران اقتصادی و مالی و کسری بودجه در کشورهایی همانند ایتالیا که ورشکسته اقتصادیست، فرانسه که سال آینده انتخابات ریاست جمهوری دارد و یکی از نامزدهای به شدت منفور آن سارکوزی است که در صدد احیای امپراتوری ناپلئونی در جهان است و انگلستان پیر و فرسوده که نای دویدن ندارد و می خواهد همانند گذشته با نفت مفت و مجانی لیبیا جانی تازه بگیرد .

حمله به یک کشور بسیار مدرن و کم جمعیت همانند لیبیا و کشتن رهبر آنرا باید نمادی از جنایت پیمان نظامی ناتو در قرن بیست و یکم دانست. این اولین بار نیست که غرب دست به چنین جنایتی می زند کشتن دکتر سوکارنو در اندونزی، کودتا علیه دکتر مصدق ، اشغال عراق و کشتن صدام حسین ، حمله به یوگسلاوی و کشتن دکتر میلوسویچ، تلاش برای ترور فیدل کاسترو ، تلاش برای کشتن و کودتا در ونزوئلا و دیگر رهبران امریکای لاتین، کشتن یاسر عرفات در فرانسه، کشتن و قطعه قطعه کردن پاتریس لومومبا و ده ها نمونه دیگر .

غرب با تدارک نیروی نظامی و آموزش آنها در مصر و تونس و فرستادن آنها به داخل لیبیا از طریق مرزهای این دو کشور و حمله از طریق هوا و دریا به لیبیا و استفاده از جنایتکاران جنگی که آنها را در عراق و افغانستان آموزش داده بود و بمباران شبانه روزی بیش از هشت ماه کشور مدرن لیبیا را با خاک یکسان و هزاران نفر را قتل عام کرد.

غرب در تصور این است که با نفت و جنایت علیه مردم لیبیا به اوضاع اقتصادی بیمار خود سرو سامان خواهد داد. با بمباران این کشور و صدور آدم کشان حرفه ئی آموزش دیده ناتو که در لباس نیروهای ضد لیبیا در آمده اند

این درس را به همه مخصوصا به کشورهای افریقائی داده است فقط مقاومت و مبارزه است که امپریالیسم هار را از میدان به در می کند . نتیجه این جنگ تا کنون ۷۰.۰۰۰ کشته و بیش از دوصد هزار نفر زخمی گزارش شده است . سوای آن که میلیاردها دلار خسارات مالی به کشور وارد آمده است .

حکومت و مردم لیبیا نه تنها با مقاومت از حیثیت انسانی خود بلکه از حیثیت جهانی دفاع کردند آنها نیروهای ارتجاعی ناتو را مسخره خاص و عام کردند تا آخر ایستادند و چه خوب هم ایستادند ناتو فکر می کرد کار این کشور با جمعیت کم را در عرض چند روز یکسره خواهد کرد ولی مقاومت و نفرتی که این جنگ در بین مردم جهان علیه متجاوزان ایجاد کرد انگیزه مقاومت و دفاع از منافع ملی را در بین کشورها صد چندان تقویت خواهد کرد.

قذافی و حکومت لیبیا شرایط را برای انتقال تدریجی قدرت آماده نکرده بودند در حالی که ضرورت این مسأله سالها پیش احساس می شد . تجربه ای که از سقوط کشور های اروپای شرقی سابق باقی مانده است و غرب توانسته بود به خوبی از این ضعف استفاده کند و اوضاع را به نفع خود تغییر دهد. قذافی همانطور که در وصیت نامه خود اشاره کرده از انتظارات قشر متوسط جامعه که به شدت فربه شده بود و در انتظار شرکت در حکومت و دولت بود قافل مانده و این مسأله را جدی نگرفته بود. لیبیا شرایط بحرانی و منافع ستراتیژیکی غرب را به دقت مورد مطالعه قرار داده بود ولی توان جلو گیری از تهاجم غرب را نداشت .

وقتی بحران مصر شروع شد تأثیر این کشور و موضع گیریهای مصر نشان داد که این کشور تا چه اندازه در سرنوشت خاورمیانه نقش بازی می کند مصر بود که تدارک باز کردن مرزهای این کشور و تونس را برای تجاوز غرب به لیبیا گشود . تکیه تنها و بیش از اندازه به اتحادیه افریقا که هنوز پخته و استخواندار نشده کافی نبود تا لیبیا بتواند با این پشتوانه از منافع ملی کشور دفاع کند . .

موضع گیری مسؤولان کشورهای وابسته به غرب :

دبیر کل اتحادیه عرب نبیل العربی از کشته شدن معمر قذافی استقبال کرده و او را مستبد خوانده است. دبیر کل انتصابی اتحادیه عرب نگفت تا چه مدت این اتحادیه و مصر آویزان امریکا و غرب خواهند بود آقای العربی نگفت اگر امریکا کمک دومیلیارد دلاری را به مصر قطع کند همچنان بلبل زبانی خواهد کرد یا نه ؟

سخنگوی دولت دست نشاندۀ عراق گفت سرنوشت قذافی سرنوشت رهبران مستبد عرب است ولی نگفت که جایگاه دولت پوشالی عراق در کجاست ؟ و نگفت در چه زمانی غرب دولت عراق را همانند مبارک و دارودسته او حقیرانه از دور خارج خواهد کرد .

نوری مالکی نخست وزیر و یکی دیگر از اعضاء فعال سازمان سیا جنایتکار حرفه ئی در عراق و منطقه یکی دیگر از مزدوران غرب کشته شدن قذافی را به مردم لیبیا تبریک گفت.

مک کین سناتور راست جمهوریخواه ، نخست وزیر انگلیس، نخست وزیر المان، رئیس جمهور امریکا و دبیر کل سازمان ملل و ترکیه هم ترور معمر قذافی را به بخودشان تبریک گفتند و اعلام کردند آماده اند تا هزینه کشتارده ها هزار نفری و ویرانی لیبیا را از مردم لیبیا طلب کنند در واقع در آمد و ثروت این کشور را به یغما ببرند.

مقاومت لیبیا نشان داد که غرب با همه هارت و پود تا چه اندازه ضعیف شده است روزگاری همین امپریالیسم از طریق کودتا مسأله را حل می کرد ولی امروز با تمامی توان خود وارد جنگ با یک کشور کوچک همانند لیبیا شده است و این کشور کوچک بیش از نه ماه تمام با مقاومت خود پوزه اش را به خاک مالیده است. لیبیا تا سالهای آینده از ثبات داخلی بر خوردار نخواهد نبود مردم کسانی را که دسترنج ده ها سال آنها را به نابودی کشانده اند هرگز

نخواهند بخشید نباید فراموش کرد که لیبیا دارای ارتش منظم نبوده و مردم مسلح یاد گرفته اند چگونه از منافع خود دفاع کنند یکی از دلایلی که ناتو جرأت نکرد با پیاده نظام وارد این کشور شود وجود همین ارتش توده ای است. گروه های مختلفی که با کمک ناتو در گیر جنگ شده اند و کشور رابه نابودی کشانده اند به زودی به جان هم خواهند افتاد و این فرصتی خواهد بود تا مردم لیبیا کار آنها را یکسره کنند.

کرونوگرافی جنگ جنایتکارانه غرب و ناتو در لیبیا :

۱. ۲۰ فبروری سیف الاسلام پسر بزرگ قذافی اخطار کرد که احتمال جنگ داخلی در لیبیا بسیار زیاد شده است
۲. ۲۲ فبروری اتحادیه عرب به دستور امریکا و ناتو عضویت لیبیا را در این اتحادیه لغو کرد دلیل اصلی آن فعالیت کمربند لیبیا با اتحادیه عرب و همکاری همه جانبه لیبیا با کشورهای افریقائی بود
۳. ۲۶ فبروری به پیشنهاد چند کشور عربی از جمله قطر و لبنان شورای امنیت محاصره اقتصادی لیبیا را به تصویب رساند.
۴. ۱ مارچ سازمان ملل عضویت لیبیا را در سازمان ملل لغو کرد تصویب این مصوبه تهدید یک جانبه غرب و ناتو برای حمله به لیبیا بدون مجور سازمان ملل بود .
۵. ۱۲ مارچ اتحادیه عرب به دستور امریکا و ناتو در خواست ممنوعیت پرواز در فضای لیبیا را کرد.
۶. ۱۳ مارچ ارتش لیبیا به سمت بنغازی حرکت کرد تا شهر را به محاصره خود در آورد.
۷. ۱۷ مارچ سازمان ملل تحت فشار بی سابقه امریکا و کشورهای عضو ناتو کنترل هوائی لیبیا را از طریق نیروی نظامی بدون محدودیت تصویب کرد. فرانسه و انگلیس و ایتالیا تهدید کرده بودند بدون مجوز هم به لیبیا حمله خواهند کرد. هدف از این مصوبه جلوگیری از جنگ بین طرفهای درگیر بود ولی ناتو عملا طرف مزدوران خود را گرفت.
۸. ۱۹ مارچ تنها یک روز پس از تصویب این قطعنامه غرب حملات مرگبار خود را به لیبیا از طریق هوا و دریا آغاز کرد و شروع به نابودی تأسیسات زیربنائی لیبیا کرد که تا ۲۱ اکتوبر ادامه داشت.
۹. ۱۰ اپریل حکومت لیبیا پیشنهاد اتحادیه افریقا را پذیرفت و قبول کرد هر پیشنهادی که اتحادیه افریقا ارائه کند مورد قبول این کشور واقع خواهد شد
۱۰. ناتو ، امریکا و مزدوران آنها این پیشنهاد را رد کرده و آنرا منوط به کناره گیری قذافی از قدرت کردند.
۱۱. ۱۱ اپریل جوانترین پسر قذافی به اتفاق سه تا از فرزندان در حمله هوائی کشته شدند هدف شخص قذافی بود که در محل حضور نداشت.
۱۲. ۲۷ دادگاه بین المللی دستور بازداشت قذافی و پسر بزرگ او را تحت عنوان جنایتکاران جنگی صادر کرد در حالی که خود امریکا این دادگاه را قبول ندارد. این دادگاه اهرم فشار غرب به شخصیت هاو کشورهایی است که با سیاست امریکا و غرب مخالفت می کنند.
۱۳. در پی بمباران دائمی ناتو صفیه شهر نزدیک به تریپولی که خالی از جمعیت بود به اشغال ناتو و مزدوران آن در آمد
۱۴. ۱۹ آگست با پشتیبانی ناتو و بمباران دائمی مناطق سلیتن در غرب کشور به تصرف ناتو در آمد.

۱۵. ۲۱ آگست ناتو و مزدوران آن با بمباران فشرده و باز کردن یک چهارراه صلیبی در تریپولی و با حمایت کامل هلیکوپتر وارد میدان اصلی شهر شدند در این اقدام جنایت کارانه هزاران نفر کشته و شهر ویران شد.

۱۶. ۲۳ آگست باب العزیز یا همان منطقه سبز تریپولی پس از ویرانی کامل اشغال شد که بعداً همه تأسیسات آن غارت و منفجر شدند.

۱۷. ۲۹ آگست همسر و دختر و پسران قذافی از مرز خارج شده و به نیجر رفتند.

۱۸. ۱۶ سپتمبر با بمباران فشرده و بیسابقه شبانه روزی در دو شهر بانی والی و سیرت ناتو تلاش کرد تا این دوشهر را به تصرف خود در آورد این دوشهر در لیبیا به استالین گراد لیبیا معروف شده اند.

۱۹. ۱۶ سپتمبر سازمان ملل با شروط کرسی لیبیا را به کمیته به اصطلاح انتقالی منتقل کرد. در این روز مزدوران غرب به اوباما گزارش کردند که ۲۳۰۰۰ نفر در لیبیا کشته شده اند در حالی که این رقم حداقل دو برابر بیشتر است. ضمن آن که مقداری از دارائی های لیبیا آزاد شد. در این مورد به علت اختلاف شدید بین کشورهای که در لیبیا منافع دارند قرار بر این شد تا با نظارت کامل سازمان ملل مسئله مالی حل و فصل شود.

۲۰. ۱۷ اکتوبر نیروهای ناتو منطقه بانی والی را پس از با خاک یکسان کردن به اشغال خود در آوردند.

۲۱. ۱۹ اکتوبر در حالی که چیزی از شهر بانی والی باقی نمانده بود و شبانه توسط چتر بازان ناتو تماماً تحت کنترل قرار گرفته بود مزدوران غربی وارد شهر شدند و جنایتی را در آنجا به نمایش گذاشتند که فقط در زمان هیتلر می شد مشاهده کرد.

م. راد (۲۰۱۱/۱۰/۲۱)

m.rad@gmx.net

Source : www.michelcollon.info

قتل عام سیاه پوستان غیرنظامی لیبیایی توسط "شورشیان" (بخوان مزدوران ناتو)



با دستی که در گچ در حال مداوا می باشد، چگونه می توانسته اسلحه حمل کند؟





[وقتی امپریالیزم سوار بر دوش اسلام سیاسی به جهانکشائی دست می زند چه چیزی بهتر از این می توان انتظار داشت؟! پورتال]